

Δημοσιεύθηκε στο Κόκκινο Δελτίο #, Μάιος 2009.

του Ανδρέα Πλουμή

Ακόμα μια φορά η αγροτιά της χώρας βρέθηκε στα μπλόκα (Γενάρης 2009). Η ένταση και οι αγωνιστικές διαθέσεις θύμιζαν μέρες του 1996, ενώ η έκταση των μπλόκων ήταν πολύ μεγαλύτερη. Από άκρη σ' άκρη της χώρας, από τον Έβρο και τον Προμαχώνα μέχρι την Κρήτη, η αγροτιά επέλεξε το δρόμο της αγωνιστικής διεκδίκησης της ζωής και της ύπαρξής της. Στήθηκαν μπλόκα, έγιναν διαδηλώσεις, καταλήψεις δημοσίων κτιρίων. Αξιοποιήθηκαν διάφορα μέσα αγώνα.

Κύριος υποκινητής των κινητοποιήσεων ήταν η οικονομική κρίση και οι αντιαγροτικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΠΟΕ, της κυβέρνησης. Πολιτικές που αποβαίνουν σε όφελος των μεγαλοβιομήχανων και μεγαλέμπορων.

Οι αγροτοπατέρες σύρθηκαν σ' αυτές τις κινητοποιήσεις, φοβούμενοι μήπως η αγανάκτηση του κόσμου οδηγήσει σε ανεξέλεγκτες από τους ίδιους καταστάσεις. Προσπάθησαν και κατάφεραν να υπονομεύσουν τον αγώνα των μικρομεσαίων αγροτών και να διαστρέψουν τα αιτήματα, κατόρθωσαν να επιβάλουν τα αιτήματα των μεγαλοαγροτών (μητρώο αγροτών κ.λπ.) και να σπρώξουν τους εκπροσώπους των μπλόκων σ' ένα διάλογο παρωδία με την κυβέρνηση. Έτσι, θεωρήθηκε επιτυχία η απόσπαση από την κυβέρνηση των 500 εκατ. ευρώ, που ουσιαστικά ήδη είχαν αφαιρεθεί από τους μικρομεσαίους αγρότες με τη μειωμένη επιστροφή-κοροϊδία του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) των καυσίμων που προηγήθηκε και αυτή που θα ακολουθήσει (πρώτη εφαρμογή του μητρώου αγροτών στην πράξη).

Στη φετινή κινητοποίηση πλήθυναν οι φωνές κατά της αντιαγροτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, πλήθυναν και δυνάμωσαν οι φωνές κατά της νέας ΚΑΠ. Ολοένα και περισσότεροι αγρότες από την ίδια τους την πείρα συνειδητοποιούν τις καταστροφικές συνέπειες των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

Παρόλα αυτά ακόμα μια φορά δεν έγινε δυνατό να υπάρξει ξεχωριστή, ανεξάρτητη δράση και συντονισμός στα αιτήματα και τις μεθόδους πάλης της μικρομεσαίας αγροτιάς, που θα έβαζε στην άκρη τους αγροτοπατέρες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και θα πρόβαλε τα αιτήματα και τα συμφέροντά της σε αντιπαράθεση με τα αιτήματα και τα συμφέροντα των μεγαλοαγοτών και των μεγαλέμπορων και μεγαλοβιομήχανων, που λυμαινονται τις επιδοτήσεις, αγοράζουν σε εξευτελιστικές τιμές τη σοδειά για να την πουλήσουν σε 5πλάσια και 10πλάσια τιμή στα φτωχά λαϊκά στρώματα. Σε αντιπαράθεση με τους μεγαλοβιομήχανους και την κυβέρνησή τους, που δεν διστάζουν να θυσιάσουν εθνικής σημασίας προϊόντα, όπως η ελιά και το ελαιόλαδο, και θα ακολουθήσουν κι άλλα, στο βωμό των συμφερόντων τους, βαφτίζοντας ελληνικά προϊόντα τρίτων χωρών, που εισάγονται και απλά συσκευάζονται στην Ελλάδα από μεγαλέμπορους και μεγαλοβιομήχανους (βλ. πρόσφατο Π.Δ.)

Η φετινή κινητοποίηση έδειξε πεντακάθαρα ότι, όσο κρατά ο αγώνας, όσο αντέχουν τα μπλόκα, ολοένα και νέες δυνάμεις θα προστίθενται σ' αυτά. Και αυτό που ακόμα μια φορά συνέβη ήταν, στο κρίσιμο σημείο της μάχης, να υποχωρήσουν οι αγροτοπατέρες της ΝΔ στο μπλόκο των Τεμπών και να λειτουργήσει σαν μαξιλάρι απόσβεσης των κραδασμών το μπλόκο της ΠΑΣΥ στη Νίκαια, που έσπασε λίγες μέρες μετά. Όταν σ' όλη την χώρα στήνονταν καινούργια μπλόκα και πύκνωναν τα υπάρχοντα, η ΠΑΣΥ διά στόματος Μπούτα καλούσε του αγρότες στα Τέμπη όχι να ενισχύσουν το μπλόκο τους και να αντιπαρατεθούν στους αγροτοσυνδικαλιστές της ΝΔ, που επιδίωξαν και πέτυχαν τη διάλυσή του, αλλά να το διαλύσουν, να αναδιπλωθούν και να ενισχύσουν το δικό τους μπλόκο της Νίκαιας για μικροκομματική από μέρους του «Κ»ΚΕ αξιοποίησή του και αποφυγή πιθανής «εκτροπής», αφού ούτως ή άλλως η γραμμή ήταν η μεταφορά του αγώνα στα... χωριά (sic).

Η ριζοσπαστική – επαναστατική □ Αριστερά

Ακόμα μια φορά, δεν έγινε δυνατό η επαναστατική, ριζοσπαστική αριστερά να παρέμβει ενιαία και συντονισμένα στις κινητοποιήσεις. Οι ξεχωριστές παρεμβάσεις ηρωικών, κατά τα άλλα, συντρόφων δεν φτάνουν για να αναστρέψουν το κλίμα, να δώσουν έναν άλλο τόνο στον αγώνα και στην πορεία των κινητοποιήσεων, να εκφράσουν τις ώριμες αγωνιστικές διαθέσεις, τα αιτήματα και την προοπτική της μικρομεσαίας αγροτιάς. Χρειάζεται, αν μη τι άλλο, πανελλαδικός συντονισμός των προσπαθειών, εκπόνηση κοινής γραμμής πάλης και αιτημάτων, ώστε να αξιοποιηθεί το σύνολο των δυνάμεων και να παίξει καθοδηγητικό ρόλο

Συντάχθηκε απο τον/την ΕΚΚΕ
Παρασκευή, 08 Μάιος 2015 03:01 -

και στους «μικρούς» και στους μεγάλους αγώνες. Από την κόντρα με τους μεσάζοντες, τους εμπόρους και βιομήχανους για τις τιμές των προϊόντων, ως τη σύγκρουση για την ανατροπή της ΚΑΠ. Από την αντιπαράθεση με τους μηχανισμούς του κεφαλαίου στο χωριό, τις τράπεζες, τους μεγαλοαγρότες ως την πάλη ενάντια στην ΕΕ. Από την αποκάλυψη των παιχνιδιών των μεγαλοβιομήχανων και μεγαλέμπορων σε βάρος της αγροτιάς, ως τη σύγκρουση με τις κυβερνήσεις τους.

Βάση για την κοινή δράση της ριζοσπαστικής επαναστατικής αριστεράς μπορούν να αποτελέσουν τα παρακάτω, που στη συνέχεια θα πρέπει να εμπλουτιστούν και να εξειδικευτούν κατά προϊόν.

Επιδοτήσεις-ενισχύσεις για τους μικρομεσαίους αγρότες συνδεδεμένες με την ποσότητα και την ποιότητα της παραγωγής.

Τιμές παραγωγού που να καλύπτουν το κόστος της παραγωγής και να διασφαλίζουν το εισόδημα των μικρομεσαίων αγροτών.

Μείωση του κόστους παραγωγής. Κατάργηση του ΕΦΚ στα αγροτικά καύσιμα, μείωση του ΦΠΑ στα καλλιεργητικά μέσα και εφόδια. Φθηνά, ασφαλή και φιλικά στο περιβάλλον εφόδια.

Πάγωμα των χρεών των μικρομεσαίων αγροτών και των συνεταιρισμών. Όχι στις κατασχέσεις της περιουσίας τους. Άτοκα καλλιεργητικά δάνεια στους παραγωγούς και στους συνεταιρισμούς τους για τη στήριξη των τιμών παραγωγού.

Αύξηση των δαπανών για την αγροτική οικονομία σε όφελος των μικρομεσαίων αγροτών. (Σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι εθνικές δαπάνες για τη γεωργία από 295 εκατ. ευρώ το 1996, έπεσαν στα 196 εκατ. ευρώ το 2003, στα μόλις 86 εκατ. ευρώ το 2005, ανέβηκαν στα 204 εκατ. ευρώ το 2006 για να ξαναμειωθούν στα 147 εκατ. ευρώ το 2007).

Ασφαλιστική κάλυψη και αυξήσεις στους μισθούς για όλους τους εργάτες γης.

Πάλη για την ανατροπή της ΚΑΠ, ενάντια στην αγροτική πολιτική της ΕΕ, για αποδέσμευση απ' αυτήν και τη διάλυσή της.

Κατάργηση των ποσοτώσεων στην παραγωγή και των προστίμων συνυπευθυνότητας για τους μικρομεσαίους αγρότες.

Απαγόρευση της καλλιέργειας μεταλλαγμένων σπόρων, της κυκλοφορίας στην κατανάλωση μεταλλαγμένων τροφίμων. Κανένα δικαίωμα για την ιδιοποίηση (πατέντες κ.λπ.) του γενετικού υλικού από τις πολυεθνικές εταιρείες.

Ενίσχυση των βιολογικών καλλιεργειών

Τι παράγουμε και πώς

Η παγκόσμια οικονομική κρίση του καπιταλισμού, που βιώνουμε αυτή την περίοδο, φέρνει νέα προβλήματα για τη μικρομεσαία αγροτιά. Κατάρρευση τιμών, απούλητες σοδειές, αύξηση της φτώχειας. Λίγο πριν την κατάρρευση των χρηματιστηρίων σ' όλο τον κόσμο, οι αναλυτές μιλούσαν για ράλι τιμών των αγροτικών προϊόντων, που οι Έλληνες παραγωγοί δεν εισέπραξαν ποτέ, αντίθετα πλήρωσαν το αυξημένο κόστος όλων των γεωργικών εφοδίων. Μιλούσαν ακόμα για αύξηση της παγκόσμιας κατανάλωσης και απελπιστική μείωση των παγκόσμιων αποθεμάτων. Τελικά, οι σοδειές μένουν απούλητες, υπονομεύοντας και τη νέα σοδειά, οι τιμές κατέρρευσαν, οι παραγωγοί μένουν απλήρωτοι και ακόμα μια φορά καλούνται μαζί με την εργατική τάξη και τα υπόλοιπα λαϊκά στρώματα να πληρώσουν τα σπασμένα της κρίσης.

Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα τι παράγουμε και πόσο, πώς το παράγουμε; Και επειδή πολύς λόγος γίνεται για το μέλλον και τις προοπτικές της γεωργίας, με ποια προοπτική, σε ποια κατεύθυνση βλέπουμε το μέλλον της γεωργίας και των μικρομεσαίων αγροτών;

Το μέλλον, σύμφωνα με τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου, της ΕΕ, του ΠΟΕ, των υπουργείων, βρίσκεται στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των αγροτών, στην ακόμα μεγαλύτερη σύνδεση με την αγορά. Στην ενίσχυση του ίδιου πράγματος, της κατεύθυνσης εκείνης που με μαθηματική ακρίβεια τους οδηγεί στην καταστροφή. Στην ίδια κατεύθυνση με ό,τι δημιουργεί στρεβλώσεις, πείνα και δυστυχία, διατροφικά σκάνδαλα, οικολογικές καταστροφές. Λες και το ίδιο το πρόβλημα μπορεί να αποτελέσει και τη λύση του.

Η προοπτική της μικρομεσαίας αγροτιάς δεν βρίσκεται στην καπιταλιστική αγορά, ούτε στη μετατροπή των μικρομεσαίων αγροτών σε επιχειρηματίες. Όπου κι αν επιχειρήθηκε κάτι τέτοιο οδήγησε στον αφανισμό τους. Η προοπτική της μικρομεσαίας αγροτιάς βρίσκεται στη συμμαχία της με την εργατική τάξη, στην πάλη για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού και την εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού. Σε έναν τρόπο παραγωγής ριζικά αντίθετο με τον σημερινό, όπου ρυθμιστής της παραγωγής δεν θα είναι το κέρδος, αλλά οι πραγματικές κοινωνικές ανάγκες, θα αξιοποιούνται ολόπλευρα οι παραγωγικές δυνατότητες, οι κοινωνικές παραγωγικές δυνάμεις και τα επιτεύγματα της ανθρώπινης εργασίας του χεριού και του πνεύματος, θα αναπτύσσονται ισόρροπα οι κλάδοι παραγωγής, η πόλη και η ύπαιθρος, με σεβασμό στον άνθρωπο και στο περιβάλλον. Σε μια κοινωνία όπου οι συνεταιρισμένοι αγρότες, με κρατική στήριξη, θα μπορούν να αξιοποιήσουν τις θετικές πλευρές της μεγάλης κλίμακας παραγωγής, την αυξημένη παραγωγικότητα, τη μείωση του κόστους, την επιστημονική και τεχνολογική υποστήριξη.